

ОТВОРЕНО ПИСМО ЉУБИСАВУ ОРБОВИЋУ, БРАНИСЛАВУ ЧАНКУ И ОСТАЛИМ ПРИПАДНИЦИМА „СИНДИКАЛНЕ ЕЛИТЕ“

„ Ако би се спалио у име гладних, прво би гладни рекли – гле, будале, спалио се, а био је сит.“ Николај Велимировић

У наведеним речима је изражена велика истина. Људи су ређе захвални, а чешће завидни и лицемерни према онима који се труде да им помогну, или се за њих, или у њихово име и интересу, на било који начин, жртвују. Када им на било који начин помогнете, често вас не воле управо због тога што сте били у ситуацији да можете да им помогнете. Сам сам то осетио много пута, и сигуран сам да су искуства свих колега синдикалиста таква. Многи мисле да ми треба да изгарамо за заједничка права и интересе, а сами да будемо најсиромашнији међу њима, боси и гладни. Али, господо, то не оправдава другу крајност. Друга крајност је оно што ви радите. Окоштали у својим позицијама несмењивих синдикалних лидера, које држите чврсто као краљевски трон, потпуно сте изгубили везу са реалношћу и онима које, декларативно, представљате. Деценијама уназад радите против интереса чланства и радничке класе, саучествујући у свим злочинима владајућих елита, тајкуна и криминално- мафијашких лобија према нама, нашим фирмама и имовини.

Ви сте, господо, наша срамота! Ништа више не заболи поштене синдикалне активисте него поистовећивање са вама. Ми црвенимо због вас! Од вас то не очекујемо, јер знамо да сте за црвенило неспособни. Ви сте се продали. Купљени сте чланствима у Управним и Надзорним одборима, Социјално- економском Савету, разним привилегијама, накнадама и зарадама. То и сами осетите у ситуацијама када покушате да се лажно представите као

заштитници радника, колико да замажете очи онима који вам још верују. Они који су вас купили, у тим ситуацијама вас опомену пуштајући у етар по неку вешто селектовану информацију о вашим „греховима“.

Ви сте , господо, осим тога што сте дебело наплатили своју лојалност, због истог и уцењени. Вест о цени вашег боравка у Женеви је у медије достављена са јасном поруком – НО, НО! Не играјте се, знамо да вас имамо, немојте да у јавност пустимо и све остало што знамо о вама. И поново се игра позната игра. Због чланства, али и оно мало часних људи у руководству ваших синдиката, глумите тобожње супростављање Влади, али увек пажљиво мерећи да не пређете границу која ће вас коштати губљењем стечених позиција сарадника власти. То је објашњење за многе догађаје из ближе и даље прошлости – када сте , у сред заједнички организованих протеста против најављених измена Закона о ПИО из истих напрасно изашли; када сте, пред изборе, потписали Колективни уговор са Тадићем који није заживео ни један једини дан, а који сте одмах после његове победе на изборима сами суспендовали; када сте у тајности водили „преговоре“ око сада актуелног предлога измена Закона о раду све дотле док ми то нисмо изнели у јавност, а и сада „мудро“ ћутали све док предлог није упућен у Скупштину Србије...

Зашто одмах по сагледавању предлога једног оваквог, дискриминаторског и поробљивачког закона, нисте алармирали јавност и позвали нас све у отпор? Јер, величина значаја овог закона, и оно што њиме власт жели да постигне захтева од нас општи отпор! На тај заједнички отпор смо вас сви ми, остали синдикати, позивали. Нашем учешћу у преговорима и укључењу у јавну расправу више сте се супростављали ви, него министри. Напред су наведени разлози зашто је то тако. Зато што ви нисте синдикалисти, зато што ви нисте радници, зато што ви немате проблеме које осећа 90% радника Србије који раде за минималац који сте ви уговорили са Владом, истовремено ви сами радећи за десетоструко више зараде. Како вас није срамота? У вашим синдикатима има, осим вас, лидера, још много функционера који

имају сличне зараде и привилегије. Много их је у јавним предузећима и великим државним системима. Ви сте рак овог друштва. Ви сте прави паразити. Али, у вашим организацијама има и доста правих, искрених синдикалних бораца, часних и добрих људи. Они све што сам написао мисле исто о вама, али унутар аутократских организација као што су ваша два „синдиката“ немају ни најмању шансу да вас смене. Шта ви чекате? Да их натерате да вас смењују моткама? Намерно сам (претходно) реч синдиката ставио под наводе, јер ваше организације нису то, већ организоване банде чији се лидери богате на несрећи својих чланова, али и свих становника Србије.

Знам да ће многи мислити да није право време за ову тему, сада кад нам као мач над вратом виси Закон о раду. Али, лично мислим да јесте. Са вама нема искрене сарадње. Сваки заједнички подухват са вама је унапред осушен на неуспех јер ћете нас саплести, издати и продати. У било какву акцију боље је ићи са 5 поштених људи него са милион таквих као што сте ви.

Или се ја варам? Пролазећи „сито и решето“ за 20-так година синдикалног рада стекао сам, можда, погрешан утисак о вама? Можда сте истински решени да се супроставите усвајању закона писаног у страним привредним коморама који за очигледан циљ имају потпуно поробљавање и обесправљење радника Србије? Ако је тако, лако је да ме разуверите.

Радите оно што би било нормално у овој ситуацији и што се од синдиката очекује. Поднесите оставке (ви и ваше колеге, функционери) у свим плаћеним одборима. Изађите из Социјално – економског Савета који је од оснивања само фарса, удружите се са свима нама осталима у јединствен фронт за одбрану наших права, наше части и наше слободе. Уколико кренете тим путем, заслужићете моје искрено извињење и покајање за све што сам о вама написао!

Владимир Радосављевић, потпредседник УСС „Слога“